

ad C.

vedligeholde de gamle Stykker, saa at Indstuderingen af Nyhederne forhales; for det andet lægger den hyppige Skiften af Forestillinger, der tidt fordre stort Materiel, utilbørlig stærkt Beslag paa Scenerummet, saa at de daglige Prøver ofte først kan begynde højt op ad Dagen, og endelig er det jo kun faa af de gamle Repertoirestykker, der formaa at bringe saa meget i Kassen, at Gennemsnitsindtægten stiger derved.

Tilskuddet

Anden Hovedbetragtning, der indeholder et vægtigt Moment:

støtter ikke

Statens Tilskud til Teatret kan paa ingen Maade opfattes som en

blot dansk

Støtte for dansk Skuespilkunst alene; det er tillige en Støtte saavel for *dansk dramatisk Litteratur*, som — gennem Operaen og Balletten — for *dansk Musikliv*.

Skuespilkunst,

men dansk

dramatisk

Litteratur

Den frodige *dramatiske Digtning*, som kendetegner den danske Guldalder, staar i den allernøjeste Forbindelse med Nationalscenens Eksistens. Fra et kunstnerisk ledet Teater vil der altid udgaa kraftige Impulser til Nationens Digtere. Og ved en Haandsrækning fra det Teaters Side, som ikke i første Række behøver at tage økonomiske Hensyn, bliver det ofte muligt for unge ukendte Talenter, hvis Arbejder af pekuniære Grunde andet Sted forkastes, at faa Ørenlyd og bane sig Vej; ligesom Nationalteatret altid bør anse det for en Ære og en Pligt at opføre betydelige nationale Digtværker, selv om disses Scenelykke paa Forhaand kan siges kun at blive ringe.

og dansk

Musikliv.

Hvad Operaen og Balletten angaar, maa det indrømmes, at, som dramatisk Kunst betragtet, har ingen af disse den Betydning for Folkeopdragelsen og Aandsudviklingen som det reciterende Skuespil. Men samtidig er der al Grund til stærkt at fremhæve, at for *dansk Musikliv* overhovedet har den Omstændighed, at Staten ved sit Tilskud muliggør Tilværelsen af disse to Kunstformer, den allerstørste Betydning. Hvilken kummerlig Lod vilde danske Komponister med musikdramatisk Evne ikke have fristet, og hvor megen herlig Musik vilde det danske Folk ikke være gaaet glip af, hvis den danske Skueplads ikke havde fredet om den danske Opera og den danske Ballet? Ogsaa *det danske Koncertliv* har i mange Henseender kunnet nyde godt af det kgl. Teater som højt udviklet Musikinstitution, saavel af dets Sangere som særlig af dets *Kapel*, et Korps, som kun ved Statsanstaltens Støtte har kunnet udvikle sig til den sjældne Fuldkommenhed, som det ubestridt er i Besiddelse af.

Statistik.

I Tilslutning hertil bør nævnes, at Teatrets Konto for litterære og artistiske Arbejder i alt væsentligt kommer danske Forfattere og Komponister til Gode. I Tiaaret 1892—1901 er der saaledes til de førstnævnte udbetalt 125,738 Kr., til de sidstnævnte 52,216 Kr.

— Af de her fremsatte Betragtninger vil det paa Forhaand kunne slutes, at *Tilskuddet ikke kan være ubetydeligt*.

8.

Tilskuddets

Gennemsnits-
størrelse.

En statistisk Opgørelse viser, at Statens Tilskud gennemsnitligt i Løbet af de 26 Aar, i hvilke den nuværende Bygning har været i Brug, har andraget 134 652 Kr.; og gennemsnitligt i Løbet af de sidste ti Aar 176,018 Kr. To Aar (1877—78 og 1879—80) har givet Overskud (henholdsvis 1,485 og 213 Kr.); det største Tilskud, naar den første Sæson i den ny Bygning, hvor saa mange Nyanskaffelser vare nødvendige, ikke medregnes, faldt i Aaret 1892—93 og beløb sig til 235,946 Kr.

Grundene til

Tilskuddets

voksende

Omfang.

Det fremgaar tydeligt af denne Opgørelse, at Teatrets Status har været langt bedre i Slutningen af Halvfjerdserne og Begyndelsen af Firsene end senere hen. Dette Forhold finder sin naturlige Forklaring i forskellige Omstændigheder: